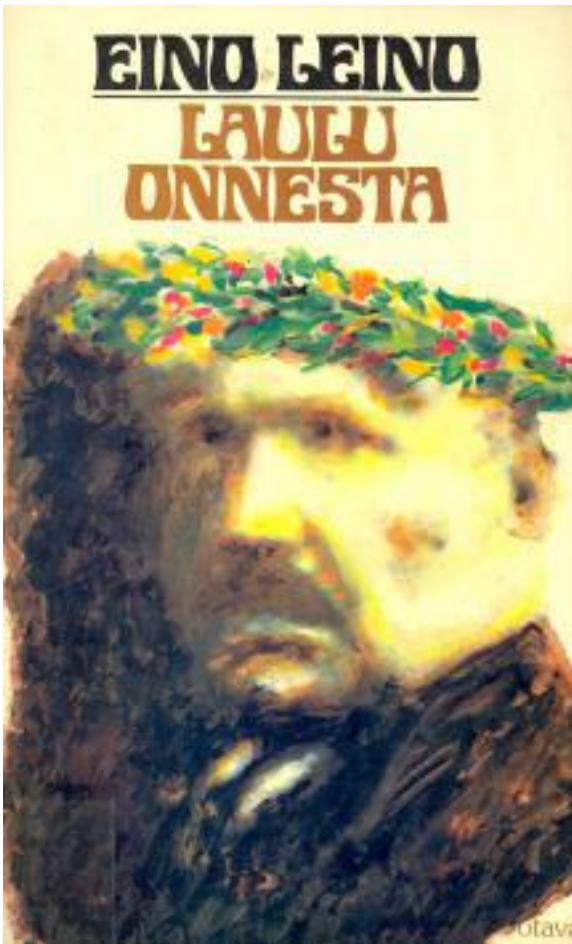


Kaksitoista kotimaista: *Laulu onnesta*



"Kell' onni on, se onnen kätkeköön,/kell' aarre on, se aarteen peittäköön"

Heinäkuun 6. päivä on paitsi runon ja suven päivä, myös suomalaisen runoilijan Eino Leinon päivä. Vuodesta 1998 Leinon syntymäpäivä on ollut kalenterissa virallisena liputuspäivänä, jolloin ihmiset muistavat häntä ja suomalaista runoutta. *Laulu onnesta*, joka julkaistiin ensimmäistä kertaa vuonna 1900 kokoelmassa *Hiihtäjän virsiä*, on luultavammin yksi Leinon tunnetuimmista runoista ja se on päässyt myös tämän vuonna 1980 julkaistun rakkausrunokokoelman nimeksi.

Kyseisessä kokoelmassa on Leinon rakkausaiheisia runoja laidasta laitaan: lyhyitä ja herkkiä runoja esimerkiksi kokoelmasta *Maaliskuun lauluja* ja pitkiä kalevalaisia runoja *Helkavirsistä*. Joukkoon sopii myös surullisempia runoja, kuten monet kokoelmasta *Halla* valituista runoista, ja lisäksi useita luontoaiheisia runoja, joissa vuodenaikoja rinnastetaan parisuhteisiin ja tunteisiin.

Koska kokoelmassa on niin monenlaisia runoja, ei mieleen jää mitään tiettyä teemaa. Punaiseksi langaksi ja yhdistäväksi tekijäksi jääkin vain aihe: rakkaus ja sen monet muodot. Kokoelmassa on surullista rakkautta, iloista rakkautta, kaihoavaa rakkautta ja ihan kaikkea siltä väliltä. Tarkoituksena onkin ollut vain kerätä "kauneimpia rakkausrunoja", kuten kokoelman takakannessa sanotaan, eikä järjestää niitä edes uudestaan sopivampaan järjestykseen.

Putkeen luettuna runokokoelma oli uuvuttava: runotyypit ja tunnelmat hyppivät ja vaihtuivat niin nopeaan tahtiin, ettei meinannut perässä pysyä. Juuri kun oli tottunut suurisanaisiin runoihin

Juhana Herttuan ja Catharina Jagellonian lauluja -kokoelmasta, siirryttiinkin pian aivan eri tyyliin runoihin. Tämä tuntui hiukan sekavalta, joten suosittelenkin, että kokoelmaa *Lauluja onnesta* kannattaa lukea lyhyissä pätkissä, runo kerrallaan.

Monipuolisuudessaan sekä hämmentävä että toisaalta ilahduttava – jos ajattelee mentaliteetilla ”jokaiselle jotakin” – rakkausrunokokoelma oli nopealukuinen Leinon ihastuttavan runollisen kielen vuoksi. Oli myös kiinnostavaa päästä vertailemaan eri vuosikymmenten runoja samalta runoilijalta ja koettaa löytää muutoksia tyyliin.

📄: 3/5

Hilja Sisso 15E 26.7.2017

Eino Leino. *Laulu onnesta*. Otava: 1980.

Kuva: http://www.kirjasampo.fi/fi/kulsa/kauno%253Aateos_37351#.WXhNw4jyjIU 26.7.2017